

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 41.

Utgitt 20 oktober.

1924

Skrivelse fra Socialdepartementet

16 oktbr.

av 16 oktober,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 25 april d. å. har departementet med hjemmel av § 3 i lov om adgang til å drive herberge — og bevertning av 2 april 1917 bestemt, at den som i Moss by, Østfold fylke, vil gjøre sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke inntil videre, å regne fra og med 13 november 1924 skal ha bevilling: § 2

Kongelig resolusjon

17 oktbr.

av 17 oktober.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på en av Trondhjem bystyre den 25 september 1924 vedtatt beslutning om endring av §§ 33, 34, 36 og 37 i de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1902, jfr. de kongelige resolusjoner av 29 juli 1904, 23 desember 1914, 12 november 1915, 9 juni 1916, 21 februar og 28 mars 1919, samt 21 juli 1921, stadfestede politivedtekter for byen.

Beslutningen går ut på følgende:

§ 33,¹ skal herefter lyde således:

«Ingen må betro forspent kjøretøi eller hest til nogen som er beruset, eller som av andre grunner må antas ikke å være i stand til å styre en hest. Ingen som er under 15 år må kjøre eller ride på offentlig gate, vei eller plass. Enhver er under kjøring og ridning pliktig til å være edru.»

§ 34,⁴ gis følgende tillegg:

«Den forandrede kjøreretning skal angis ved å strekke armen rett ut til den side man synger. Ved stansning strekkes en arm i været.»

17 oktbr. I § 34 tilføies som nytt punkt 10:

«Når to kjørende (ridende) samtidig skal passere veikryss, gatekryss eller åpen plass, har den stoppe- eller vikeplikt som har, eller ved svingning får den annen på sin høire hånd.»

§ 36,¹ skal herefter lyde således:

«Kjørende og ridende må holde sig på de til sådan ferdsel bestemte deler av offentlig gate, og må ikke komme på fortåg, trottoar, gangsti eller på utliggerbro av tre. På de siste er dog kjøretrafikk tillatt i den utstrekning som havnereglementet bestemmer.

Kjørende, ridende og syklende skal ferdes på den side av kjørebanelen som er på deres høire hånd.»

§ 37,¹ gis følgende tillegg:

«Hvad der forøvrig er foreskrevet i § 34, punkt 3, 4, 5, 7, 8 og 10 gjelder også syklistene. På én sykkel må kun ride 1 person.»

17 oktbr.

Kongelig resolusjon

av 17 oktober.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på det av herredsstyret for Borge herred, Østfold fylke, den 12 desember 1923 fattede vedtak om forandring av § 14 i de ved kongelig resolusjon av 5 november 1892, jfr. resolusjoner av 11 juli 1898, 23 februar 1903 og 27 november 1914, approberte helseforskrifter.

Efter den besluttede forandring får § 14 følgende lydelse:

«Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten.

Det er forbudt å selge nærings- og nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der

forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærere, av 17 oktbr. farlig smittsom sykdom, som kan utbredes med varene. Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helse- rådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helse- rådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkom- mende selgers bekostning.»

Kongelig resolusjon

17 oktbr.

av 17 oktober.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på det av herreds- styret for Hvaler herred, Østfold fylke, den 10 desember 1923 gjorte vedtak om endret lydelse av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 23 juli 1902, jfr. resolusjoner av 31 august 1892 og 25 august 1914, approberte helseforskrifter.

Den nye § 11 får sådan lydelse:

«Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sund- heten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige ren- lighet med varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller for- sendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærere, av farlig smitt- som sykdom, som kan utbredes med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på ved- kommende selgers bekostning.»

17 oktbr.

Kongelig resolusjon

av 17 oktober.

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Meråker herred, Nord-Trøndelag fylke, i møte 7 desember 1923 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning.
- II. De ved kongelig resolusjon av 7 november 1898 approberte almindelige helseforskrifter og den ved kongelig resolusjon av 17. oktober 1903 approberte forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning for herredet opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

Om helsekretser.

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmene av helserådet. Tilsynsmennene har hver i sin krets en særlig plikt til å føre opsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter. Tilsynsmennene velges i første møte av helserådet efter at nyvalgt herredsstyre har begynt sin virksomhet og fungerer til næste valg.

Om bygningsvesen.

§ 2. Den som akter å føre op husbygning eller foreta vesentlige forbedringer i eller reparasjoner av sådan, skal før arbeidet påbegynnes anmelde det til tilsynsmannen i vedkommende helsekrets. Selv uten sådan anmeldelse har dog tilsynsmannen å påse at herredets bygningsregler overholdes. De skal være følgende:

- Avstanden mellem matbod og våningshus på den ene side og gjødseloplager for stall og fjøs samt privetbygninger på den annen side må utenfor de mere bymessig beliggende deler av herredet ikke være kortere enn 10 meter.
- Den grunn hvorpå våningshus opføres skal ikke ha tilsig fra uthus, gjødseloplager eller kloakkavløp. Den må være tilstrekkelig avgrøftet og matjorden fjernet.
- Våningshus skal opføres på grunnmur av gråsten eller betong, som er forsvarlig tett og som raker minst 30 cm. over jorden. Hvis der ikke er kjeller under hele huset skal der være trekkhull i grunnmuren på to motsatte sider.

Kjellere må ikke innrettes eller benyttes som soverum eller almindelig beboelsesrum.

d) Ethvert til beboelse bestemt værelse som herefter innredes 17 oktbr. skal ha en høide av minst 2,25 m. fra gulv til tak. På loftet skal høiden ved raften være minst 1,25 m. Vinduernes samlede bruttoflate skal være minst 1/10 av gulvflaten. I rum med bare 1 fag vindu skal hele vinduet kunne åpnes med letthet. I rum med flere fag skal minst halvparten kunne åpnes. Gulvet i nederste stakkverk skal være dobbelt med et mellemlag av hensiktsmessig tørr fyll.

§ 3. Sove- og tilholdsrum må ikke tillike gjøre tjeneste som kjøkken, medmindre der er anbragt en innretning til å opfange og bortlede den damp som opstår ved kokningen, f. eks. damp-hette.

§ 4. Husdyr — med undtagelse av hund og katt — må ikke huses i våningshus eller noget rum som har vegg tilfelles med det.

§ 5. Helserådet kan forby beboelse av hus eller værelse der av mangel på lys og luft, urenlighet eller overfylling av mennesker, finnes å være skadelig for sundheten, inntil manglene er rettet.

§ 6. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet forinnan driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er i gang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand enn det nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

Om avfallsstoffer.

§ 7. Ethvert hus som benyttes til beboelse skal ha et privet med minst ett avlukke for hver 15de beboer. Privetet må ikke ha vegg felles med våningshus eller matbod, heller ikke ha avsig til nogen sådan bygning, eller til offentlig beferdet vei, eller til inntak for mat- og drikkevann. Det skal dernæst anbringes sådan at det ikke generer naboene. Det skal tømmes så ofte at overfylling ikke finner sted og der skal ved hensiktsmessig strømiddel sørges for at der ikke opstår stank.

Hvor helserådet finner det påkrevet, kan det påby at der istandbringes tette murete binger eller tette beholdere til å opta urin og ekskrementer fra dyr og mennesker. Sådanne binger skal ha en avstand av minst 10 m. fra naboeiendom og allfarvei og må heller ikke ha uttak til nabo eller vei.

§ 8. Stoffer i forrådnelse og annet illeluktende avfall fra

17 oktbr. husholdningen må ikke henkastes på tunet, men opbrennes eller samles enten i en tett, med lokk forsynt søppelkasse som tømmes når den er $\frac{3}{4}$ full, eller i en bing som regelmessig må påkjøres fyll. Bingen må, hvor plassen tillater det, ikke ligge nærmere allfarvei eller beboelseshus enn 10 meter, og der må ikke være avsig fra den til steder hvorfra mat- eller drikkevann hentes, eller til beboelseshus, matbod, nabo eller vei.

§ 9. Døde dyr eller deler av sådanne skal såfremt lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer ikke kommer til anvendelse nedgraves i en dybde av minst 2 m. og således at der ikke skjer tilsig til drikkevann for mennesker eller dyr.

Om drikkevann.

§ 10. Brønn, bekker eller annet vann hvorfra der tas drikkevann for mennesker og dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler må på ingen måte forurennes. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra et sted som ligger privet, urinsted eller gjødseloplager nærmere enn 10 meter eller som har tilsig derfra.

Der må ikke i brønnen eller i vanninntakets umiddelbare nærhet foregå vaskning.

Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte være beskyttet mot overvann, de skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk. Bunnan skal være dekket med puksten eller stenhelle. Brønnen skal tømmes og renses så snart vannet viser sig mindre godt.

§ 11. Helserådet kan forby benyttelse av mat- og drikkevann fra brønner, vannledninger eller bekker, når vannet menes å være skadelig eller farlig for mennesker og dyr, inntil forurensningen er fjernet. Midlertidig forbud kan nedlegges av helserådets ordfører og 2 andre medlemmer av helserådet.

Om fødevarer.

§ 12. Melk må behandles med den største renlighet. Den som skal melke må forinnen vaske sine hender og vaske eller tørre dyrets jur og spener med en ren klut. Alle melkekar og spann og sil må være omhyggelig rene.

Melken bør ikke opbevares i rum der blir benyttet til beboelse. Under ingen omstendighet må melken opbevares i soverum eller hvor syke oppholder sig.

Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom blandt husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til tilsynsmannen i vedkommende helsekrets som nærmere skal undersøke saken og sende innberetning herom til helserådets ordfører.

17 oktbr.

- § 13. a) Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.
- b) Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.
- c) Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra, eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring og forsendelse.
- d) Helserådet er, i øiemed som nevnt i denne paragraf, berettiget til å fordre utleveret de fornødne prøver, som eieren dog kan fordre betalt efter almindelig pris hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn like overfor vedkommende vare.
- e) Helserådet kan midlertidig forby salg eller annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler fra steder hvor der forekommer tilfelle eller finnes nogen bacilleutskiller av smittsom sykdom som kan utbredes med varene.
- f) Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne; men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommendes bekostning.

Om butikker.

§ 14. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Gulv og disk skal daglig rengjøres. Tør feining er forbudt, likeså spytning på gulvet. Der skal forefinnes et tilstrekkelig antall spytebakker, hvis bunn skal dekkles med sagmugg, torv eller lignende. Spytebakkene skal hver dag rengjøres og innholdet opbrennes.

Melk og fløte må ikke opbevares sammen med varer der kan gi den usmak, forurensning eller bederve den (f. eks. fisk, gammelost, parafin, poteter o.s.v.). Alle slags matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet så vel i butikken som i tilberednings- og lagerrummene. De skal anbringes i vel renholdte, tildekkete kar, i skuffer eller i skap med dører. Vekt- og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være rene når de brukes. Mål og kar, glassur og forfinning må være hele.

Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i aviser eller

17 oktbr. urent papir. Ved transport av melk, fløte og andre matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

I butikker hvor matvarer forhandles skal der være vaskestell med tilbehør og betjeningen pålegges jevnlig å vaske sine hender. — Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor der selges matvarer.

Kundene må ikke berøre andre varer enn dem som de selv kjøper.

Opslag herom og forbud mot tobakksrøking skal finnes på lett iøynefallende sted i vedkommende butikker.

I enhver butikk innen herredet skal der være opslått et særavtrykk av denne paragraf.

Om renhold i bakerier.

§ 15.

a) Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan gi anledning til støv eller stank eller hindre en effektiv rengjøring må ikke finnes i bakeriet.

b) Bakeriet skal alltid holdes omhyggelig rent. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene rengjøres ved vaskning. Tak og vegger skal vaskes hvert fjerdingår, vinduer og dører minst hver 14de dag. Under rengjøring må ikke bakverk opbevares der. Aske og annet avfall må fjernes hver dag.

c) Bakertrau- og bord, surkasser samt andre til bakningen benyttede gjenstander som hyller, plater, fjeler m. m. må holdes omhyggelig rene. Smør, melk eller andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk må opbevares i rene tildekkete kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må tillages for dagens behov. Strykevisker må rengjøres hver dag i kokende vann.

d) Melsekker skal avbørstes og renses omhyggelig for smuss forinnen innholdet tømmes i bakertrauet.

e) Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså henleggelse av pipe og tobakk på sådanne steder at bakervarene kan forurenses.

f) Bakerne skal under sitt arbeide være iført en egen drakt, som ikke må benyttes utenfor bakeriet og som må skiftes ren minst en gang i uken. Bakerne skal vaske hender og armer før arbeidets begynnelse.

g) Alt bakverk skal behandles med den største renlighet og ved ombringelse og forsendelse føres i tildekkete kurver eller kasser som daglig efterses og renses.

Om smittsomme sykdommer m. v.

17 oktbr.

§ 16.

- a) Når en av tuberkulose i smittsom form lidende person for-
andrer bopel skal melding om flytningen sendes helserådets
ordfører av den fra hvem den syke flytter og likeledes fra
enhver der mottar tuberkulose syke i forpleining.
- b) Gang-, sengklær og andre bruksgjenstander fra personer som
har lidt av tuberkulose eller annen smittsom sykdom må ikke
avhendes til eller overlates andre til bruk forinnen de er
renset etter nærmere bestemmelse av helserådets ordfører.
- c) Skolebarn som læreren har grunn til å anta er angrepet av
utøi, skabb eller andre lidelser som fremkalles av urenlighet
skal sendes hjem og forbys skolen inntil de er rene. Like-
ledes skal skolebarn som antas å lide av smittsom sykdom
hjemsendes og forbys skolegang inntil lægeattest har fast-
slått sykdommens natur.

Almindelige bestemmelser.

§ 17. Undlater nogen innen den av helserådet satte frist å
treffe de foranstaltninger som ifølge disse forskrifter eller ifølge
helsrådets lovmedholdig fattede beslutninger påhviler ham, kan
helsrådet la foranstaltningene utføres på hans bekostning.

§ 18. Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvi-
kelser eller lempninger i disse helseforskrifter.

§ 19. Det påhviler helserådets medlemmer å påse at disse
forskrifter blir overholdt og i tilfelle overtredelse å melde det
til helserådets ordfører som i fornødent fall skal foranledige
overtredelsene påtalt etter loven.

§ 20. De nye helseforskrifter trer i kraft straks de har
erholdt kongelig approbasjon og er blitt behørig kunngjort i
distriktet.

Kongelig resolusjon

av 17 oktober.

17 oktbr.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner
m.v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på det av herreds-
styret for Berlevåg herred, Finnmark fylke, den 28 februar
1924 gjorte vedtak om et tillegg til § 3 i de for herredet ved
kongelig resolusjon av 14 april 1916 approberte almindelige
helseforskrifter.

Det omhandlede tillegg er sålydende:

«Gjødedynger og avfallsdynger forøvrig, som kan utbrede
stank og som ligger nærmere mot gate eller beferdet vei enn 20
— tyve — meter, skal være innebygget med vegger og tak.»

17 oktbr.

Kongelig resolusjon

av 17 oktober.

I henhold til § 55 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiania bystyres beslutning av 18. september 1924 om et tillegg til det nugjeldende avgiftsreglement for vareavgiften, hvorefter der av hittil avgiftsfri varer ved innførsel fra utlandet skal svares en avgift av kr .2,00 pr. 1000 kg.

17 oktbr.

Kongelig resolusjon

av 17 oktober.

I henhold til § 55 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse på nedenstående bestemmelser for benyttelse av jernbanens kai m. v. i Andalsnes.

Bestemmelsene blir gjeldende fra Raumabanens åpning til Andalsnes og inntil videre.

Bestemmelsene er sålydende:

1. Fartøier, som legger til jernbanens kai, skal for hvert døgn eller deler derav, betale en kaiavgift av 3 øre pr. brutto registertonn.

Det minste beløp som beregnes er kr. 1,00.

Avgiften beregnes kun for fulle tonns. Beløpet avrundes oppad til nærmeste med 5 delelig antall øre.

2. Når et fartøy etter jernbanens forlangende må hale ut fra kaien, og siden under samme anløp atter legger til kaien, regnes tiden før og etter forhalingen med hensyn til kaiavgiftens beregning som sammenhengende.

For søn- og helligdager betales ikke kaiavgift medmindre lastning eller lossning, ilandsetning eller ombordsetning av post eller passasjerer foregår på disse dager.

3. For dampskiber eller motorfartøier som går i lokalruter eller kortere faste ruter kan jernbanen bestemme, at der istedenfor avgift efter punkt 1, erlegges en fast årlig sum.
4. For benyttelse av jernbanens kran på bryggen betales 20 øre pr. 100 kg. Jernbanen holder elektrisk kraft og en tjenestemann til å manøvrere kranen.
5. Ethvert fartøy som får tillatelse til å benytte jernbanens kai er forpliktet til å rette sig efter jernbanens bestemmelser. Er fartøy ferdig med lossning eller lastning kan det forlanges forhalet fra bryggen for å gi plass for andre båter.
6. Det er forbudt å henlegge varer eller gjenstander på kaien uten jernbanens tillatelse.

Kongelig resolusjon

17 oktbr.

av 17 oktober.

Den avgjørelses- og approbasjonsmyndighet som i lov om behandlingen av det såkalte krabbas- og bunntømmer av 12 juli 1848 og i lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 §§ 13, 20, 46, 48, 54 og 59 er henlagt til Kongen, overføres herved til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

Nr. 42.

Utgitt 27 oktober.

1924

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

21 oktbr.

av 21 oktober.

hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 august 1923 § 2, 2. punktum, kfr. kongelig resolusjon av 15 november 1923 meddeles medbestemmelse på en av Gjerstad herrevæstare i den første fylke under 7 oktober 1924 vedtatt beslutning, bestemt bestemmelse at hund som i Gjerstad herred påtreffes uten tillatelse i beitestrækning i den tid hunde beiter, kan på veg grunnloven som befares eller eller beidder og enhver i strækningen havaberettiget straks innses på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

av 29 oktober.

hvorved i henhold til lov av 21 juni 1917 og 1923 § 2 annet ledd, samt til den Arbeidsdepartementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitt kongelig bestemmelse følgende:

Den ved regjeringens resolusjon av 13 oktober 1915 fastsatte innskrenkning for merke og registrering på hovedveien Vik i Vittar-Dræstet, som er ophævet.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.